

Kraków, 23.5.2023 r.

mgr Przemysław Pawelec
dyscyplina: nauki o komunikacji społecznej i mediach
Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie

**„Mediatyzacja *fighting arts* w świetle humanistycznej teorii sztuk i sportów walki.
Analiza wybranych przekazów medialnych”**

Streszczenie

Na użytek niniejszego opracowania przyjęto założenie, że tematyka sztuk walki, sportów walki i innych form walki wręcz, m.in. z bronią lub bez, nie stanowi głównego obszaru zainteresowania badaczy reprezentujących nauki o komunikacji społecznej i mediach w przeciwieństwie np. do najbardziej popularnych zagadnień dotyczących kwestii kulturowych, politycznych i społecznych. Dlatego też tematyka mediatyzacji wspomnianych form aktywności ruchowej człowieka może być uznawana za obszar wymagający uwagi badawczej ze względu na jej stosunkowo wąski i specjalistyczny zakres tematyczny, którego rozpoznanie również powinno opierać się na prowadzeniu badań i tworzeniu analiz.

Formy te, jako *fighting arts* obejmują sztuki walki, sporty walki, *hand-to-hand combat*, zróżnicowane formy ćwiczeń typu *fitness*, formy pokazowe i samoobronę. Ich trenowanie pozwala m.in. na uzyskanie umiejętności obrony przed atakiem fizycznym jednej lub kilku osób (odniesienia terminologiczne odnośnie *fighting arts* zostaną przedstawione w rozdziale trzecim).

Pobieżny przegląd treści różnego rodzaju mediów pozwala stwierdzić, że przywoływane formy są jednym z wielu elementów współczesnej kultury masowej. Funkcjonowanie w przestrzeni medialnej sprofilowanych pod tym kątem nadawców, treści i odbiorców, a także mediów ułatwiających transmitowanie wiedzy potwierdza więc istnienie procesu mediatyzacji *fighting arts*, która jednak nie jest dostatecznie opisana w literaturze przedmiotu, także pod kątem łączenia elementów humanistyki i nauk społecznych. Aby dogłębniej zanalizować to zagadnienie, wyodrębnione będą cechy charakterystyczne *fighting arts*, co z kolei pozwoli na przeanalizowanie ich obecności w wybranych mediach masowych i określenie najbardziej eksponowanych ich ujęć dyskursach medialnych. Ponieważ jednak nie jest możliwym zanalizowanie wszystkich tego typu mediów, niniejszym badaniem objęto trzy z nich: Facebook, YouTube i strony internetowe w oparciu o dobrane w sposób logiczny wartości prób co do których zastosowano określone schematy losowania. Cechą wspólną badanych profili i kanałów społecznościowych oraz stron internetowych było ich profilowanie tematyczne pod kątem tematyki *fighting arts*.

Celem poznawczym tego opracowania jest udzielenie odpowiedzi na pytania badawcze i weryfikację wynikających z nich hipotez na temat występowania lub braku treści odnoszących

się do konkretnych ujęć *fighting arts* w trzech wybranych rodzajach mediów. Za cel poboczny można uznać cel aplikacyjny, którym jest sformułowanie wniosków mogących być wykorzystanymi w procesie tworzenia medium informującego o *fighting arts* w jak najszerszym zakresie.

Główną tezę tego opracowania będzie założenie wyjściowe, iż treści na temat *fighting arts* obecne w badanych mediach można skategoryzować zgodnie z podziałem wyznaczonym przez ujęcia form aktywności ruchowej wskazanych przez W.J. Cynarskiego, czyli na filozoficzne, społeczno-kulturowe, historyczne, pedagogiczne oraz o tematyce kultury symbolicznej.

Zastosowanymi metodami badawczymi będą analiza zawartości oraz analiza dyskursu materiałów tekstowych, audio i wizualnych. Badane będą także formy komunikowania łączące różne typy publikacji.

Rozpatrywane zagadnienie zostanie ujęte w opracowaniu, którego struktura zawiera się w ośmiu rozdziałach. Przyjęto, że takie ujęcie problematyki pozwoli na właściwie przedstawienie części teoretycznej, zagadnień związanych z metodologią badań i sformułowaniem wniosków.

W rozdziale pierwszym przedstawiona będzie kwestia mediatyzacji, będącej jednym z głównych elementów przeprowadzonego badania. Będzie to teoretyczne wprowadzenie uwzględniające wprowadzenie i wyjaśnienie pojęcia, a także scharakteryzowanie tego zjawiska poprzez jej rolę jako ogółu działań nadawców wraz z ich konsekwencjami w świetle transmitowania treści, opinii i działań odbiorców, z jednoczesnym nakreśleniem możliwych efektów komunikowania z udziałem nowych mediów. Całość tego rozdziału zostanie uzupełniona rozważaniem na temat treści kulturowych w mediach masowych.

Drugi rozdział będzie próbą skierowania rozważań teoretycznych w stronę treści wyróżnianych pod kątem nadawców, transponderów i docelowej grupy odbiorców ze względu na obecność w przekazach medialnych zagadnień związanych z kulturą fizyczną i sportem.

Rozdział trzeci przybliży temat *fighting arts*. Nie jest to rejestr zbiorczy obejmujący wszystkie style walki, ale za to wskazane będą cechy charakterystyczne wybranych sztuk walki, sportów walki i pozostałych form walki wręcz i/lub z użyciem broni i innych przedmiotów. Opis ten prowadzony będzie poprzez nakreślenie ich cech charakterystycznych, historii, geografii, ćwiczeń z zakresu kultury fizycznej i wybranych perspektyw badawczych.

W rozdziale czwartym głównym tematem będzie humanistyczna teoria sztuk i sportów walki autorstwa Wojciecha J. Cynarskiego wraz z kulturowym wymiarem sztuk walki i sportów walki (z nawiązaniem również do innych form prowadzenia pojedynku w starciu bezpośrednim lub w rywalizacji dopuszczającej pokaz umiejętności i doświadczenia mistrzów). Celowym wydaje się więc krótkie wyjaśnienie tej koncepcji i przedstawienia ujęcia historycznego, filozoficznego, społecznego, pedagogicznego, antropologicznego. Objaśnianie wymiaru kulturowego m.in. sztuk walki i sportów walki dotyczy jego semiologii, dialogu kulturowego i innych elementów.

Ponieważ omawianym mechanizmem będzie mediatyzacja, celowym jest nakreślenie zagadnienia roli wybranych nowych mediów. Stąd też strony internetowe, Facebook i YouTube omawiane będą w rozdziale piątym pod kątem dostępnej technologii oraz ich codziennej użyteczności. Jako uzupełnienie rozważań na temat nowych mediów przedstawiona będzie pokrótce rozszerzona rzeczywistość wirtualna, która ma zastosowanie m.in. w kolejnych etapach mediatyzacji kultury fizycznej, a więc i znajdujących się w jej ramach *fighting arts*.

W tym miejscu szerszego opisu wymagać będzie również istnienie tematu *fighting arts* w mediach masowych w oparciu o wybrane media tradycyjne i nowe media. Pierwsze z nich obejmować tu będą film, prasę i telewizję, a drugie – strony internetowe, blogi, fora internetowe, media społecznościowe, czasopisma internetowe i telewizje internetowe. W rozdziale szóstym media te będą opisywane na przykładach polskich, amerykańskich i europejskich, a także ze względu na tematykę publikacji medialnych o wybranych rodzajach *fighting arts*.

Szczegółowy opis metodologii badania, na podstawie którego zostaną wnioski na temat mediatyzacji *fighting arts*, zostanie przedstawiony w rozdziale siódmym. Koncepcja trzech analiz w ujęciach ilościowych i/lub jakościowych (zawartości, dyskursu tekstów i materiałów audio oraz materiałów wizualnych) przedstawiona będzie w ośmiu podrozdziałach: od zagadnień koncepcyjnych, przez operacjonalizację i dobór zmiennych po realizację badań.

W kolejnym rozdziale autor przedstawi prezentację i interpretację badań. Oprócz wyników uzyskanych na podstawie metryczki, tą część opracowania wypełnią rezultaty wspomnianych trzech analiz. Uzupełnione to będzie dyskusją wyników oraz wnioskami.

Należy przy tym zaznaczyć, że wszystkie opracowywane dane internetowe pochodzić będą wyłącznie z domeny publicznej.

.....Przemysław Pawełek.....